

Dnarna stiska je sedaj povsod velika, da je res živo potreba taci dnarnic, ki so tergovcem, obertnikom in kmetovavcem v sili na pomoč. — Ker se je gosp. Mihael Ambrož zavolj obilnih svojih lastnih opravkov prostovoljno odpovedal magistratni službi, katero je skozi več let marljivo opravljaj, so na njegovo mesto svetovavci mestne županije izvolili Ljubljancanom dobro znanega gosp. J. Gutman-a, bivšega c. k. adjunkta loške okrajne gosposke, kateri je v saboto nastopil svojo novo službo. — Slišimo, da 24. dan t. m. bojo dosedanji šentpeterski fajmošter gosp. Matevž Svetličič za korarja novomeškega, dosedanji kaplan gosp. Luka Zierer pa za prihodnjega fajmoštra šentpeterskega inštalirani. — Na ljubljanskem mahu se bode na stroške cesarske železnice naredila naprava, kjer bojo šoto za kurjavo hlaponov pripravljali.

Novičar iz raznih krajev.

Tisti predlogi za ustanovljenje upne naprave (kreditnice), ktera ima v pomoč kupčijstvu in obertništvu vse dežele našega cesarstva obseči, in s katerimi je unidan minister dnarstva baron Bruk v Išel šel, da bi jih cesar poterdili, so v važniših določilih prejeli cesarsko poterdjenje; ministru je izročeno, to važno napravo dobro izpeljati, in kakor se danes sliši, bo že v malo tednih ta upna naprava, ki bo posojevala dnar kupcom in obertnikom, v djanje stopila. Tudi se danes iz Dunaja piše, da 1. dan prihodnjega mesca bode dunajska banka prevzela tiste cesarske posestva, s katerimi bo deržava ji poplačala velik del svojega dolga in katerih vrednost je okoli 155 milijonov goldinarjev cenjena. Napravila bo potem ta banka posebno zastavno dnarnico (hipotečnico), ktera bo razposojevala dnar na kmetije in hiše, in to bo tako osnovala, da bo napravila 50.000 akcij ali delnic, vsako akcijo po 700 gold., ktere bo potem proti poštemu činžu dajala takim gospodarjem, kateri dnarja potrebujejo in ji zastavijo toliko posestva, da je izposojeni dnar zagotovljen, dokler se ne poplača. Da bi se pa s temi važnimi naredbami mahoma odpravil tudi nadavek (ažio) srebra, ni pričakovati na en hip. — V sredo sta prišla cesar in cesarica iz Išel-a domú v Šenbrun poleg Dunaja. — Za jed opoldne (kosilo) imajo od vsih Svetih tega leta do vsih Svetih prihodnjega leta popotni vojaki vsled višjega armadnega ukaza plačati hišnemu gospodarju, kjer so na kvartirji: na Krajskem 6 krajc. in pol, na Štajarskem 7 kr. in pol, na Koroškem 7 kr., na Teržaškem in Goriškem 7 kr. in 3 vinarje, na Horvaškem in Slavonskem 6 kr., v Vojvodini in temeškem Banatu 6 kr. in pol, na Ogerskem po razločku krajev po 6, 6 in pol in po 7 kr.; na Erdeljskem 5 kr. in pol, na Českem 8— kr.; na Marskem 8 kr. in pol, na Tiroljskem 9 kr. in pol itd.; — ta tarifa je po ceni mesá raznih krajev narejena. — Na Dunaji je že 12 mesnic, kjer se prodaja konjsko mesó, funt po 5 in 6 krajc. — Na Ogerskem so ces. žandarji od novega leta do konca preteklega mesca vjeli 366 roparjev, med temi dva huda glavarja: Mezö-ta in Radczak-a. — Žena nekega čuvaja dunajsko-ljubljanske železnice je te dni rodila fanta s troje očes, ki pa je kmali umerl; srednje oko je imel ravno na čelu. — Novice iz rusovsko-turške vojske poterjujejo nesrečno bitev Rusov pri Karsu; turško naznanilo celó pravi, da razun tistih mertvih in ranjenih, ki so jih Rusi med bitvijo preč spravljali, je v okolici karški obležalo 4000 mertvih; Turki so po tem naznanilu zgubili le 7 do 800 (?) mož, med temi več višjih oficirjev. Iz Petrograda se je dosihmal razglasilo o ti bitki sledeče: „Muraviev je 29. sept. napadel Kars; mnogo oficirjev je ranjenih in ubitih; napad je spodletel, obseda Karsa se bo iznova začela.“ — V Odesi so bile vse baterije že za strel in vsi vojaki za vojsko priprav-

ljeni; stanovavci so groze trepetali, kaj bo, in poročnika (konzula) angležke in francozke vlade sta z družimi vred poslala pismo poveljniku sovražnih ladij, naj, preden kaj počne zoper Odeso, dobro premisli, da veči del tukajšnega premoženja je lastnina angležkih, francozkih in drugih tergovcov, kateri so podložni prijateljskih vlad. Ali je to pomagalo, — ali pa to, da je poveljnik zedinjenih ladij pismo poslal rusovskemu poveljniku, naj se odpre skozi celi čas vojske svobodna žitna vožnja in na to v 14 (?) dnéh odgovor dá, — ali da je zavezna armada z dohodom pred Odeso kako drugotno početje skriti hotla, se še ne vé — gotovo pa je, da so 11. t. m. sovražne ladije zapustile Odeso in se proti Kinburnu (3 milje odtod) podale. Kaj mislijo tu početi, se mora kmali zvediti. — Carski ukaz od 7. t. m. sklicuje narodne brambovce orenburške in sarmarske gubernije do 15. decembra; od 1000 se bo vzelo 23 mož v armado. — Kako zlo so po Francozkem razširjene skrivne prekucijske družbe, je te dni tista pravda v Parizu razodela, v kateri so bili v angerskem puntu vjeti sojenj. Grozno prederzne govorice so se tu slišale; ko je, na priliko, predsednik sodnije enemu rekel, da je derhal šla mesto Angers ropat, je ta odgovoril: „nismo ne šli ropat Angersa, le zmagati smo ga hotli, kakor ste vi zmagali Sevastopolj!“

Izgled.

Nikar poditi revežev,
Če prosijo te kruha v dar!
Poslušaj, kaj v sramoto nam
Storila je brezumna stvar.
In ne sramuj se v očéh solzice,
Ko čital bodeš te verstice.

Oj! misli revež, mili Bog!
Ko bi imel tri kosčike.
Kar tolstemu ostaja psu —
Kako bi jez nasitil se.
In pes, ki ljut je sploh ko kača,
Se milo v reveža obrača.

U rovtih daleč, kjer pomlad
Nikdar ljudem se ne smehljá,
Je dom sicer bogatega,
Vendar ne srečnega možá.
Bogastvo imel je nežstevno, —
Serce samotno, prazno, revno.

Pogum je dala lakot mu,
Nič več se ne boji pesá,
Pripogne revež k skledi se —
Lej! — mirno skupaj kositá.
Prijazno pes se mu približe,
Ter mu roko pohlevno liže.

Prišel je sivček, reven mož,
Ga prosit kruha bogajmé,
Raztergan, bos in brezoglav,
V očéh so glada mu solzé:
„Gospod! dajte mi kruha kosček,
V imenu božjem prosim vbožček!“

Pri oknu stal je bogatin,
In vidil vse, kar se godí.
Verjeti tega ni mu moč. —
„Dans lastne me slepé oči!“
Psa, ki je hud bil, grozoviti.
Kosilo vidi ga deliti.

Al prošnje vse nič ne zdajó,
Po pasje 'z hiše ga spodí,
Serca ne gane revež mu,
Ki mraza trepetá, ihtí. —
Z molitvijo ljudí glušiti,
Drugod ukaže mu prositi.

In padel žark nebeški je,
Ljubezni žark mu v dno serca:
V podobi tej zagledal on
Besede je Zveličarja.
Po reveža je hitro planil.
Pri svoji mizi ga nahranil.

Berač čez dvor napoti se,
Ko ravno poldne je biló,
In vidil skledo je pred psom
Napolnjeno z dobro jedjó.
Pretužen zdihnil je v nebesa,
Ter brisal si solze z očesa.

In verjemite! od soréj
Nikdar več od pesá
V osmiljenji bogati mož
Osramotiti se ne dá.
In če ga revež kruha prosi.
Gotovo ž njim pri mizi kosi.
J. Novak.

Stan kursa na Dunaji 18. oktobra 1855.

Obligacije	5 %	74 ³ / ₈	fl.	Esterhaz. srečke po 40 fl.	71 ¹ / ₂ fl.
deržavnega	4 ¹ / ₂ %	65	„	Windišgrac. „ „	20 „ 25 ¹ / ₄ „
dolga	4 %	59 ¹ / ₂	„	Waldstein. „ „	20 „ 24 ¹ / ₄ „
	3 %	45 ¹ / ₄	„	Keglevičeve „ „	10 „ 10 „
	2 ¹ / ₂ %	36 ¹ / ₂	„	Cesarski cekini.	5 fl. 16
Oblig. 5% od leta 1851		85	„	Napoleondor (20 frankov)	8 fl. 50
Oblig. zemljiš. odkupa 5%		69 ¹ / ₂	„	Suverendor	15 fl. 26
Zajem od leta 1834 . . .		229	„	Ruski imperial	9 fl. 6
„ „ 1839 . . .		119 ¹ / ₄	„	Pruski Fridrihsdor . . .	9 fl. 15
„ z loterijo od leta 1854		97 ³ / ₈	„	Angležki suverendor . .	11 fl. 7
„ národní od leta 1854		97 ¹ / ₂	„	Nadavk (agio) srebra:	
				na 100 fl. 15 fl.	